

Alte Drucke

**SERMONES || D. Guarrici Abbatis Ignia-||censis, magni
illius Bernardi olim discipuli, mul=||ta pietate ac
eruditione differti, iam recens ad || ...**

Guerricus <Igniacensis>

Lovanii, 1555

In die ascensionis Domini sermo.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150379

speremus, diligamus. Nam & charitas sola finis
præcepti diffinita est, quæ & ipsa quodammodo
triplex est, dum ex toto corde, tota anima, tota
virtute habenda est. Sed quoniam vitio ducitur
longior & varia epulatio, nos finem dabimus le-
ctioni: vestrum erit fragmenta quæ superauerunt, *Ioan. 6.*
id est subtiliora, quæ manus nostras effugerunt
colligere: simul autem & vestrum & nostrum ei
qui pascit nos cantare, Benedictus Deus in do-
nis suis, qui viuít & regnat per omnia secula se-
culorum. Amen.

In die ascensio- nis Domini sermo.

PATER CVM essem *Ioan. 17.*

cum eis, ego seruabam eos
in nomine tuo. Hæc oratio
Domini habita est ante diē
passionis, nō absurdè tamē
aptatur diei ascensionis: quan-
do scilicet supremo disces-

surus erat à filiis suis, quos patri cōmendabat.

Qui enim in cœlis creauit docet & regit multitu-
dinē angelorū, in terris aggregauerat sibi pusillū
gregem discipulorum, sub præsentia suæ carnis
erudiendum, quoadusq; grandiusculi sensus ef-
fecti, disciplinæ spiritus fierent idonei. Magnus

S iij itaq;

IN ASCENSIONE DOMINI

itaq; paruulos magna dilectiōe diligebat, quippe quos ab amore mundi abstraxerat, & relictā omni spe seculi, de se solo pēdere videbat. Quamdiu tamen cum eis corporaliter conuersari uoluit, non faciliē aut multum hūc suum eis affectū prodidit: maturiorem se eis, quā teneriorē exhibens, sicut magistrum decebat & patrem. Cum autē tempus quo ab eis recessurus erat instaret, tunc ueluti uinci tenero eorum affectu uisus est, ut magnam multitudinem dulcedinis suā, quam eis absconderat, dissimulare non posset. Hinc illud est, quod cum dilexisset suos qui erāt in mundo, in finem dilexit eos. Tunc enim propemodū omnem vim amoris effudit amicis, antequā etiā ipse sicut aqua effunderetur pro inimicis. Tunc eis sacramentū corporis & sanguinis sui tradidit, & celebrandū instituit, nescio uirtute an charitate mirabiliori: hoc nouū genus mansiōis adinueniēs in consolationē recessus sui: ut si discederet ab eis specie corporis, maneret nō solū cū eis sed etiā in eis uirtute sacramēti. Tūc ueluti prorsus suā oblitus maiestatis, & uelut iniuriā faciēs sibi, nisi qā gloria est charitatis, humiliare se pro amicis: dignatiōe ineffabili dominus, & talis dominus pedes seruorum lauit: vno opere condēs eis & humilitatis exemplū, & remissionis sacramentum. Tunc deniq; post exhortationem prolixioris sermonis patri eos commendās subleuatis in cōlū oculis: inter cætera sic ait: Pater cum essem cum eis, ego seruabam eos in nomine tuo, & nemo ex his periit, nisi filius perditionis. Nunc
autem

Ioan. 17.

autem ad te venio, serua eos in nomine tuo quos dedisti mihi. Non rogo, vt tollas eos de mundo, sed vt serues eos à malo, & cætera, quæ non est huius tēporis retexere, multò minus exponere.

Summa tamen orationis sicut indicat textus le- *Summa sã*
ctionis, est in his tribus, in quibus est & summa *lutis no-*
salutis, imò & perfectiōis, vt nihil possit addi: scilicet *stræ in quo*
licet vt à malo seruētur, vt in veritate sanctificen- *consistat.*
tur, vt cum ipso glorificētur. Pater, inquit, quos

dedisti mihi, volo vt vbi sum ego, & ipsi sint mecum, vt videant claritatē meam. O fœlices quorum aduocatus ipse iudex est, pro quibus orat, qui pari honore cum eo quē orat, adorandus est.

Voluntate labiorū eius nō fraudabit eum pater, cum quo est ei vna voluntas & vna potestas, quia vnus Deus est. Omnino quod Christus orat, im-

pleri necesse est: cuius sermo virtus est, & voluntas effeēt: qui de omnibus quæ sunt, dixit & facta sunt: mādauit, & creata sunt. Volo, inquit, vt vbi ego sum, & ipsi sint mecū. O quanta securitas

fidelium, quanta fiducia credentium, tantum nō abijciant gratiā quam acceperunt. Non enim solis Apostolis proposita est hæc securitas vel con-

discipulis eorum, sed omnibus qui per eorū verbum credituri sunt in Dei verbum. Non pro eis,

inquit, rogo tantū, sed pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me. *Philip. 1.*

• donatū est, vt ait Apostolus, nō solū vt in eum credatis, sed etiam vt patiamini pro eo: quos scilicet

• licet fides promissiōis Christi, nō securitate negligētiore, sed alacritate faciens seruētiore, &

S iij quoti-

IN ASCENSIONE DOMINI

Matth. 24

Psal. 17.

quotidiano vitiorum confictu, martyrio coronat assiduo. Assiduo, sed facili: facili, sed sublimi. Facile est, vbi supra virtutē nihil imperatur: Sublime, vbi de omni virtute illius fortis armati triumphatur. An non facile suaue Christi iugū portare: an nō sublime in regno ei⁹ excellere? Quid facilius rogo quā portare pennas quæ portent portantem se: quid sublimius quā supra omnē cœlorum altitudinē quō Christus ascendit, euolare? Planē sancti quorum sicut aquilæ iuuentus renouabitur, assumēt pennas sicut aquilæ & volabunt. Quō volabunt? Vbicunq; inquit, fuerit corpus, illuc congregabūtur & aquilę. Sed quid putamus fratres quomodo tunc repente de terris ad cœlos euolare poterit, qui nunc exercitio, & vsu quotidiano volitare non didicerit? Si quis quo doctore, quo duce: nunquid nō Christus sicut aquila prouocabat hodie ad volandū pullos suos, quando super eos volitabat, cū scilicet videntibus illis eleuaretur, diuq; sequerentur oculis euntem in cœlum? Poterat vtique repente in ictu oculi, ex oculis eorū rapi, & vbi veller, constitui. Sed planē sicut aquila prouocās ad volandum pullos suos, & super eos volitans: & corda sursum leuare post se nitebatur amore sui, & corpora similiter posse subleuari pollicebatur exemplo corporis sui: sicut Apostol⁹ ait, æterni cōscius mysterij, quia & nos baiulis nubibus rapiemur in obuiam Christo redeunti. Ipse quidē ascendit super Cherubin, & volauit, volauit super pennas ventorum, id est, supergressus est virtutes angelorum:

lorum: tuæ tamen condescendēs infirmitati, expandet alas suas, & assumet te, atque portabit in humeris suis, si modò pullus degener nō existas, ut à terra leuari, & aura puriore perfrui non ex-timeas. Alij volant contemplando, tu saltem amando. Paulus mente excedit, & ad tertium usque peruolat cœlum: Ioannes ad id quod in principio erat verbum: tu saltem humi degenerem non trahas animum, nec patiaris obrutum inertia, in terra putrescere cor tuū: sed clamanti Sursum corda pontifici magno, (qui hodie introiuit in sancta, æterna redemptione inuenta, ubi & assistit vultui Dei interpellans pro nobis) responde fideliter, Habemus ad Dominum. Sed & si aliquando quæsiisti non quæ sursum sunt, sed quæ super terrā: iam te ipsum increpa, & dic Domino cum propheta: Quid enim mihi est in cœlo, & à te quid volui super terrā? Heu quàm miserè errabam. Tam magnum est illud in cœlo mihi repositum, quod contemnebam: tam nihil hoc super terram, quod tantopere expetebam. Christus itaque thesaurus tuus ascendit in cœlum, ibi sit & cor tuum. Inde ducis originem, ibi habes patrem & hæreditatem, inde expectas Saluatorem.

Amen.

¶ IN S